

KURUMLAR VERGİSİNDE YAPILAN SON DEĞİŞİKLİKLER VE EKONOMİK ETKİLERİ

Yrd. Doç.Dr. Abdulkerim GÖK (*)

- GİRİŞ

Bilindiği üzere kurum kazançlarının tespiti ve vergilendirilmesine ilişkin usul ve esaslar 10.06.1949 tarih ve 7229 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu'nda hüküm altına alınmıştı. Bununla birlikte, aşağıda genel gerekçesi yer alan 5520 sayılı kanun ile 5422 sayılı KVK 01.01.2006 tarihinden itibaren yürürlükten kaldırılarak kurum kazançlarının tespitine ve vergilendirilmesine usul ve esaslar yeniden düzenlenmiştir. Buna göre; 2005 ve daha önceki dönemlere ait kurum kazançlarının vergilendirilmesinde 5422 sayılı eski Kurumlar Vergisi hükümleri geçerli olacakken, 2006 ve daha sonraki dönemlere ait kurum kazançlarının vergilendirilmesinde 5520 sayılı KVK hükümleri geçerli olacaktır.

5422 sayılı eski KVK ile 5520 sayılı yeni KVK arasında kurum kazançlarının vergilendirilmesine ilişkin olarak genelde ortak yönler bulunmakla birlikte, bir kısım farklı düzenlemeler de bulunmaktadır. Özellikle yeni KVK ile örtülü sermaye müessesine ilişkin olarak köklü değişiklikler yapılmış, diğer taraftan, örtülü kazanç dağıtımı yerini transfer fiyatlaması yolu ile örtülü kazanç dağıtımı müessesine bırakmış olup kontrol altındaki kurum kazançlarının da yurt içinde elde edilen kurum kazançlarına dahil edilmek sureti ile vergilendirileceği hüküm altına alınmıştır.

Bu değişiklikler yapılmadan önce ciddi bir şekilde tartışılan çok önemli iki mesele vardı. Öncelikle, Ku-

rumlar Vergisi'ndeki oran indirimi gerçektende hedeflendiği gibi doğrudan yabancı sermaye yatırımlarını ciddi şekilde etkileyecek midir? Türkiye'nin doğrudan yabancı sermaye yatırımı çekme konusunda kendi potansiyelinin çok altında kaldığı yapılan çalışmalar sonucunda açık bir şekilde ortaya konmuştur. Ancak bu sorunun temelinde, vergi yükünün ağırlığından çok ülkemizde siyasi ve ekonomik istikrarın olmaması yatmaktadır. Ayrıca gerçekleştirilmiş olan oran indiriminin kamu gelirlerine olan etkisini de ortaya koymak gerekir.

Aşağıdaki açıklamalarımız Kurumlar Vergisinde yapılan son değişikliklerin ekonomik etkileri üzerinde olacaktır.

1. YENİ DÜZENLEME YAPMA GEREKLİLİĞİ VE KANUNUN AMACI

5520 sayılı Kanun'un genel gerekçesi şu şekildedir:

1949 yılında başlatılan büyük vergi reformunun asli unsurlarından birisi olan 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu, on bir yıllık ilk uygulama döneminin ardından, özellikle dar mükellefiyete tabi kurumların vergilendirilmesine yönelik ciddi yetersizlikler nedeniyle 1960 yılında bazı önemli değişikliklere uğramış ve günümüze kadar da muhtelif tarihlerde gerçekleştirilen düzenlemelerle bu Kanunun güncel ekonomik ve sosyal ihtiyaçlara yanıt vermesi sağlanmaya çalışılmıştır.

Kuşkusuz, 5422 sayılı Kanun, tıpkı 5421 ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunları gibi, Türk vergiciliğinde önemli bir köşe taşı olmuştur. Açıktır ki, bundan sonra da bu alanda yapılacak her türlü atılımın, açılımın

(*) Harran Üni. İ.İ.B.F. Maliye Bölümü Öğretim Üyesi

ya da reformun bu birikimi bir kenara itmesi söz konusu olamaz. Yeni Kurumlar Vergisi Kanunu tasarısı ile 5422 sayılı Kanun arasında hala çok yakın bir bağın, benzeşmenin ve kimi konularda belirgin bir devamlılık ilişkisinin varlığını bu bağlamda yorumlamak doğru olur.

1990'lı yıllar boyunca dünya ölçeğinde yaşanan politik ve ekonomik dönüşümlerle beslenen küreselleşme olgusuna paralel olarak sosyal, siyasal ve ekonomik yapılarımızın dış dünya ile giderek daha fazla etkileşim, hatta bütünleşme süreci içine girmesi, yeni fırsatlara ve elbette yeni risklere de kapı aralamıştır. Çok da uzak olmayan bir geçmişte yaşadığımız önemli krizlerin ardından, hukuki, siyasi ve iktisadi alanlarda azimle kat etmeyi başardığımız mesafeler, eğer yeterli altyapılarla donanabilirse, yeni dönemde ülkemizin önünde açılacak ufukların ne denli geniş olduğu görülecektir. Kendiliğinden olduğu kadar ülkemizin uzun dönemli stratejik menfaatleri doğrultusunda alınan yönetsel kararlar çerçevesinde iradi olarak da yönettiğimiz bütünleşme süreçlerinin, ülke olarak elde edebileceğimiz en yüksek yararları sağlayacak biçimde gerçekleşmesi, bu konudaki kararlılık ve değişimi yönetme becerimizle sıkı sıkıya ilintilidir.

Bu bağlamda, öncelikle ele alınması gereken konular arasında, çağın gerekleri ve gerçekleri ile bağdaşır bir hukuki altyapı oluşturma hedefi önemli bir yer tutmaktadır. Bilindiği üzere, şu ana kadar bu hedefe yönelik ciddi adımlar atılmış bulunmaktadır. Yeni Medeni Kanunun ve Ceza Kanununun kabulü, yeni bir Ticaret Kanunu oluşturulması için gerekli çalışmaların başlatılması, bu konuda akla ilk gelen örneklerdendir.

Öte yandan, vergi sisteminin yapılandırılması belirli bir strateji çerçevesinde devam etmekte olup bu çerçevede son üç yıl içerisinde önemli bir mesafe kaydedilmiştir. Ekonomideki güvensizliğe neden olan unsurlar elimine edilip bir uzlaşma ortamı sağlandıktan sonra, yapısal dönüşüm ile ilgili köklü değişiklik çalışmalarına başlanmıştır. Bu çalışmalar bir takım ilkeler çerçevesinde yürütülmektedir.

Bu kapsamda ekonomide güven ortamını sağlamak amacıyla Vergi Barışı Kanunu yürürlüğe konulmuş; özellikle kurumların kâr dağıtımı da dahil olmak üzere toplam vergi yükü %65'lerden %45'ler seviyesine indirilmiş ve sistemin önünü tıkayan unsurlara ilişkin ivedi çalışmalar yapılmıştır.

Stratejisinin üçüncü ve son aşamasında ise vergi sisteminde yapısal dönüşümün sağlanmasıdır.

Vergi sistemindeki yapısal dönüşüm esasen üç ana ilke üzerinde şekillendirilmektedir. Bu ilkeler;

-Vergi mevzuatının ana esaslar itibarıyla, vatandaşlar tarafından anlaşılır ve basit bir şekilde uygulanabilir olması,

- Mevzuatın sık sık değişmeyen, yatırımcıların gelecek planlaması yapabilmelerine izin verecek şekilde istikrarlı ve öngörülebilir, aynı zamanda ekonominin önünü tıkamayacak yapıda ve düzeyde olması,

-Mükelleflere daha kaliteli hizmet sunmayı ve mükelleflerin gönüllü uyumunu esas alan ve bilgi teknolojilerinin de yardımıyla vergi gelirlerini etkin bir şekilde toplayan bir idareye sahip olunması, şeklinde özetlenebilir.

Bu amaçlardır ki, 2005 yılının başından itibaren başta Kurumlar Vergisi Kanunu olmak üzere Gelir Vergisi ve Vergi Usul Kanununun yazım çalışması başlatılmış ve Maliye Bakanlığımız bünyesinde; kamu, özel sektör, sivil toplum örgütleri ve akademisyenlerden geniş katılımın sağlanması ve nitelikli uzmanların ortak çalışması sağlanarak, toplumsal mutabakata dayalı ve geniş katılımı hazırlanmış olan Kurumlar Vergisi Kanunu tasarısı ortaya çıkmıştır.

Tasarının , bir strateji çerçevesinde yürütülen reformların ayrılmaz bir parçası olarak değerlendirilmesi gerekir. Tasarı, 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun ve azımsanmayacak bir vergicilik deneyiminin sağlam temelleri ve birikimi üzerine inşa edilen; buna karşılık içinde bulunulan yeni dönemin gerçeklerine ve ülkemizin uzun dönemli stratejik hedeflerinin gereklerine de sırt çevirmeyen; tüm bu hususları sağlam iktisadi, mali ve hukuki perspektifler içinde harmanlayıp uyumlulaştıran ve aynı zamanda,

- Büyümeyi destekleyen,

- Mükelleflerin gönüllü uyumunu gözetken,

- Vergi güvenliğini güçlendiren,

- Geniş tabanlı,

- Düşük oranlı,

- Yaşanabilir bir vergi ortamı sağlayan yenilikçi bir anlayışla ele alınmıştır.

Esasen bu özellik, Tasarının sadece içeriğinden değil, sistematüğinden dahi anlaşılabilir. Ticaretin ya da genel olarak ekonomik faaliyetlerin her zaman- kinden daha fazla ve giderek de hızlanan bir eğilimle uluslararası boyutlar kazanması, kapalı bir ekonomik ve siyasi yapı içerisindeymiş gibi sadece ulusal şirket- lerin yurt içi faaliyetlerini kapsayan türden kanunlar oluşturulmasına asla olanak tanımamaktadır. İçinde bulunulan yeni dönem, yabancı sermaye olgusunu günlük iktisadi kararlarla yönetilebilir olmaktan çıkarmış ve hukuki altyapıların da bu gerçeği kavrayacak biçimde tasarlanmasını zorunlu kılmıştır. Bu itibarla, bu güne kadar 5422 sayılı Kanun uygulamasında değişik hükümler arasına bütünlük arz etmekten çok uzak kalan bir dağınıklıkla serpiştirilmiş bulunan dar mükellefiyet rejimine ilişkin hükümler ekli tasarıda sistem- atik biçimde bir araya getirilmiş ve hükümlerin iç bütünlüğü sağlanmış durumdadır.

Kuşkusuz, yukarıda aktarılan ve özetlenen çevresel koşullar bağlamında, tasarının getirdiği yenilikler bu sistematiğe sınırlı değildir. Tam mükellefiyete tabi kurumların yurt dışı faaliyetlerine yönelik vergileme prensipleri de titizlikle irdelenmiş, kontrol edilen yabancı şirket ve vergi cennetleri ile mücadele gibi baş- lıklar da uygun biçimde yeni tasarıdaki yerini almıştır. Keza uluslararası vergilemede karşılaşılan en önemli sorunlardan birisi olan transfer fiyatlandırması konusu da, bu anlamda karşı karşıya geldiğimiz diğer ülkelerin sahip olduğu araçlarla eşdeğer bir donanıma kavuşma- mızı sağlayacak biçimde, dünya uygulamalarına paralel olarak tasarıya alınmıştır.

Madde gerekçelerinin aktarılması sırasında da gö- rüleceği üzere ekli tasarının bu güne kadar uygulaya geldiğimiz ve bize sağladığı birikimi kesinlikle yadsı- madığımız 5422 sayılı Kanuna nazaran arz ettiği baş- ka farklılık ve yenilikleri de bulunmaktadır.

Özellikle yabancı sermaye çekmek ve çevre ülke konumundan kurtularak uluslararası iktisadi faaliyetle- rin yoğunlaştığı bir merkez düzeyine erişebilmek için alınan vergisel önlemlerle, neredeyse her gelişmişlik düzeyinden onlarca ülke diğerleriyle kıyasıya bir rekabet içine girmiştir. Bu çerçevede vergi oranları, söz ko- nusu rekabetin önemli bir aracı olarak karşımıza çık- maktadır. Başta Merkez ve Doğu Avrupa ülkeleri ol- mak üzere bir çok ülke bu gün "düz vergi" (flat tax) olarak isimlendirilen uygulamalara başvurmakta ve

vergi oranlarını olabildiğince düşürmektedir. Bu reka- bet olgusuna kayıtsız kalmak olanaksız olduğu gibi, akıllıca da değildir. Dolayısıyla ekli tasarının otuzikin- ci maddesinden de görüleceği gibi kurumlar vergisi oranının sözü edilen bu çevresel koşullar da dikkate alınarak yeniden tespit edilmesine özen gösterilmiştir.

Tasarının içerdiği önemli bir diğer yenilik de bu gü- ne kadar kurumları ve kurumlar vergisini ilgilendirdiği halde Gelir Vergisi Kanunu çerçevesinde gerçekleştirilen vergi kesintisi uygulamalarının Kurumlar Vergisi Kanunu kapsamına alınmış olmasıdır. Bilindiği gibi Gelir Vergisi Kanununun vergi kesintisine ilişkin hü- kümleri başlangıçta (5421 sayılı Gelir Vergisi Kanunu) sadece gerçek kişilerin ticari kazançlar dışındaki gelir unsurlarını hedef alan bir anlayışla oluşturulmuş oldu- ğu halde, zaman içinde mevcut kesintilerin uygulama alanı genişletilmiş ve nihayet kurum kazançlarını da içeren bir görünüme bürünmüştür. Bu gün itibarıyla kesinti yönteminin sağladığı kolaylıklardan vaz geç- mek elbette söz konusu değildir. Ancak, kurumlar ver- gisine tabi olanların kurum kazançlarını ilgilendiren iş- lemleri üzerinden yapılacak kesintilerin Gelir Vergisi Kanunu içinde yer almasının anlamlı bir gerekçesi de olamaz.

İçerdiği tüm yenilikler ve geçmişten gelen birikim- lerin sınıflandırılıp iyileştirilmesine yönelik düzenle- melerle, Tasarının, toplum olarak gerçekleştirmeyi he- deflediğimiz iktisadi ve mali amaçlara ulaşmayı kolay- laştıracak değerlendirilmektedir.

2. YENİ KURUMLAR VERGİSİ KANUNU VE VERGİ YÜKÜ

2.1. Yabancı Sermaye ve Yeni Kurumlar Vergisi Oranı

Gelişmekte olan ülkelerin kalkınmalarına asıl katkı- yı, doğrudan yabancı sermaye yatırımları sağlamakta- dır. Bu yatırımların ülke kalkınmasına katkı sağlayabil- mesi; sermayenin geliş şekline, özelliğine, kullanılacak teknolojiye ve bizzat yatırımı yapan şirketlerin nitelik- lerine, piyasa yapısına, üretim faktörlerinin dağılımına ve etkinliğine bağlı olmaktadır.(Alpar, 1978: 68-72)

Doğrudan yabancı yatırımcıların karar alma strate- jileri içinde; pazara giriş olanakları, büyüme potansi- yeli, büyüme istikrarı, siyasi istikrar gibi faktörler önce- likle dikkat edilen konular iken, vergi düzenlemeleri

ikinci planda kalmaktadır(Özyıldız, 1998, 71-75). Çünkü; yeterli kar potansiyeli taşımayan pazarlarda yalnızca vergi düzenlemeleri yatırım cazibesi yaratmaktadır.

Yatırım ortamının seçiminde vergi teşvikleri etkili olmakla birlikte, ampirik çalışmalarda yatırım ortamının seçiminde vergi düzenlemelerinin tali önemine işaret edilmektedir(Karaca, 2003, 172).

Çok uluslu şirket yatırımlarının ülkemize çekilebilmesinin önünde; siyasal makroekonomik istikrarsızlık, nitelikli emek yetersizliği, altyapı yetersizliği, tarife dışı engeller, fikri mülkiyet haklarının yeterince korunmaması ve yolsuzluk gibi ekonomik ve sosyal engellerin yanında vergi sistemi açısından da engeller bulunmaktadır(Bayraktar, 2003, 67-68).

Vergilemeden kaynaklanan engeller;

- Sistemin yeterince esnek olmaması,
- Etkin vergi idaresinin bulunmaması,
- Geriye yönelik vergi düzenlemelerinin yapılması,
- Vergi mevzuatının istikrarsızlığına bağlı olarak vergi yükünün öngörülememesi,

olarak sıralanabilir. Ancak Çin, şeffaflık konusunda en kötü örneklerden biri olmasına rağmen, en fazla yabancı sermaye çeken ikinci ülke olup bu durum vergi düzenlemelerinin etkinliğinin sınırlı olduğunu göstermektedir(Karaca, 2002, 62).

Görüldüğü gibi yabancı sermayenin ülkemize çekilebilmesi için vergi düzenlemelerinin de etkileri bulunmaktadır. Ancak vergi oranlarının indirilmesi bu açıdan tek başına çözüm olmayacaktır. Çünkü; özellikle istihdam üzerindeki yüklerin azaltılması, kırtasiyeciliğin azaltılması, yapısal reformların gerçekleştirilmesi gerekmektedir(Saraçoğlu, 2006, 135)

2.2. Yatırım İndiriminin Kaldırılmasının Vergi

Yüküne Etkisi

Bilindiği üzere 5422 sayılı K.V.K'nin 25. maddesi uyarınca kurum kazançları üzerinden % 30 oranında kurumlar vergisi hesaplanmaktaydı. Yatırım indiriminin yararlanan kazançlar Kurumlar Vergisinden istisna olduğundan dolayı bu mahiyetteki kurum kazançları üzerinden Kurumlar Vergisi hesaplanması söz konusu değildir. Buna karşılık yatırım indiriminin tabi olduğu sisteme bağlı olarak söz konusu istisna kazançları üzerinden Gelir Vergisi tevkifatı yapılmaktaydı. Diğer

tarafından 5520 sayılı kanunun 32nci maddesiyle 2006 kazançlarından başlamak üzere yeni Kurumlar Vergisi oranı % 20 olmuştur. Doğal olarak 01.01.2006 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere yatırım indirimi istisnasının kaldırılması ile birlikte yatırım indirimi istisnasından yararlanan kurum kazancı olmayacak ancak buna bağlı olarak kurum kazancının GVK'nun 75nci maddesinin 1, 2 ve 3 numaralı bentlerinde yer alan şekillerde dağıtılan kısmı üzerinden söz konusu kar payını elde edenin mükellefiyet durumu ve hukuki niteliğine bağlı olarak aynı kanunun 94ncü maddesinin 6-b-i ve ii alt bentleri uyarınca % 10 oranında Gelir Vergisi tevkifatı yapılması söz konusu olacaktır.

Bu kapsamda olmak üzere yatırım indirimi istisnasının kaldırılmasının Kurumlar Vergisi mükelleflerinin vergi yüküne etkisi şu şekilde olacaktır (Örneklerde kurum dağıtılabilir kazancının tamamını pay sahiplerine dağıtıldığı varsayılmıştır)(Tekin,2006,52-54):

	5520 Öncesi	5520 sonrası
Kurum Kazancı	200.000	200.000
Yatırım indirimi	100.000	-
Kurumlar Vergisi Matrahı	100.000	200.000
Kurumlar Vergisi Oranı	% 30	% 20
Kurumlar Vergisi	30.000	40.000
Toplam Dağıtılabilir Kazanç	170.000	160.000
Dağıtılan Kazanç Tutarı	170.000	160.000
Kar Dağıtımına Bağlı Gelir Vergisi Tevkifat Matrahı	170.000	160.000
Kar Dağıtımına Bağlı Gelir Vergisi Oranı	% 15	% 15
Kar Dağıtımına Bağlı Gelir Vergisi Tevkifat Tutarı	25.500	24.000
Toplam Vergi Yüğü	55.500	64.000

Tablodan'da anlaşılabacağı üzere, 200.000 YTL kurum kazancı ve 100.000 YTL tutarında GVK' nin 19. maddesi kapsamında yatırım imkanı bulunan ve dönem dağıtılabilir kazancının tamamını pay sahiplerine dağıtan bir kurumun toplam vergi yükü; yatırım indiriminden yararlanılması durumunda 55.500 YTL, yararlanılmaması durumunda ise 64.000 YTL olacaktır. Kamu gelirleri açısından baktığımızda ciddi bir vergi geliri kaybı söz konusu olacağından, kanun koyucu aynı anda hem oranda bir indirim hem de yatırım indiriminin uygulandığı bir uygulama yerine, yatırım indiriminin uygulamadan kaldırarak vergi oranında indirimle gidilmesini tercih etmiştir. Dolayısıyla kamu gelirlerinde yüksek miktarda bir gelir kaybı önlenmiştir.

2.3 Yeni Kurumlar Vergisi ve Şirketleşme

Avantajları

Gelir vergisi mükelleflerinin, kurumlar vergisi mükellefli olmaları halinde, bunu vergisiz bir biçimde gerçekleştirebilmelerine olanak sağlayan bir takım vergisel kolaylıklar bulunmaktadır. Bunlar;

1) 193 sayılı GVK¹ nin 81. maddesi, " Vergilendirilmeyecek Değer Artış Kazançları"

Kazancı bilanço esasına göre tespit edilen ferdi bir işletmenin bilançosunun bir sermaye şirketine aktif ve pasifiyle bütün halinde devrolunması, devir alan şirketin bilançosuna aynen geçirilmesi ve devredilen ferdi işletmenin sahip veya sahiplerinin şirketten, devir bilançosuna göre hesaplanan öz sermayesi tutarında ortaklık payı alması (Bu ortaklık payını temsil eden hisse senetlerinin nama yazılı olması şarttır.).

Kollektif ve adi komandit şirketlerin bu maddenin (2) numaralı bendinde yazılı şartlar dahilinde nev'i değiştirerek sermaye şirketi haline dönüşmesi (Kollektif ve adi komandit şirketlerin şekil değiştirerek anonim şirket haline dönüşmesi halinde şekil değiştiren kollektif ve adi komandit şirketlerin ortaklarının anonim şirketteki ortaklık paylarını gösteren hisse senetlerinin nama yazılı olması şarttır.)

Ferdi İşletmelerin Kurumlar Vergisi Mükellefine Dönüşmesi

GVK 81/2' ye göre ferdi işletmelerin vergisiz bir biçimde kurumlar vergisi mükellefi olabilmeleri için aşağıdaki şartlara uyulması gereklidir;

- Bilanço usulünde defter tutuluyor olmalıdır
- Ferdi işletme bir sermaye şirketine bir bütün olarak devrolunmalı, devralan şirket bilançosuna tüm aktif ve pasif aynen geçirilmelidir
- Ferdi işletme sahibi şirketten ortaklık payı almalıdır

2) 3065 sayılı KDV kanununun 17/4-c maddesine göre, GVK uyarınca gerekli şartları taşımak sureti ile vergisiz bir biçimde gerçekleştirilen devir işlemleri KDV' den istisnadır.

Kurumlar vergisinde yapılan oran indirimine paralel olarak, bu verginin mükellefleri, gelir vergisi mükelleflerine göre oransal olarak daha avantajlı hale gelmiş bulunmaktadır. Çünkü gelir vergisi mükellefleri, kazanç ve iratları için % 15' ten başlayarak % 35' e kadar çıkan artan oranlı bir tarifiede vergilendirilirken, kurumlar vergisi mükellefleri kurum kazançları için % 20 oranında vergi ödeyecekler. Tabii avantaj değerlendirilmesinde, gelir vergisi mükellefinin vergiye tabi kazancının tutarı önemli bulunuyor. 2006 takvim yılı gelir vergisi tarifesinde yer alan tutar ve oranları esas

alındığında sihirli rakam 23.000 YTL'dir. Yani, bir gerçek kişi 2006 yılında bu tutarı aşan bir kazanç elde ettiğinde, aynı miktarda kazanç elde eden bir kuruma göre daha fazla vergi ödeyecektir(Bayrak,2006)

3. SONUÇ

01. 01. 2006 tarihinden itibaren yürürlüğe giren yeni kurumlar vergisi kanunu ile kurum kazançlarının vergilendirilmesinde önemli değişikliklere gidilmiştir. Yeni kurumlar vergisinin ekonomi üzerindeki etkisi ilerleyen zamanlarda daha belirgin hale gelecektir.

Fakat mevcut hali ile yukarıda değinildiği gibi bazı avantajları ve dezavantajları beraberinde getirmiştir. Her ne kadar vergi cennetlerinden kurtulma amacı güdülerek yeni kanun hazırlansa da, bu amaca ulaşmak için vergi oranlarında düzenlemelerin kendi başına yetmediği ortadadır. Ayrıca 5520' sayılı kanun öncesi uygulanan yatırım indirimi müessesesi mükellefler için önemli bir avantaj ve önemli bir yatırım güdüsü olurken yeni kanun ile kaldırılarak, hem vergi yükü artırılmış hem de yatırım güdüsünü örselemiştir.

KAYNAKÇA:

ALPAR, Cem, Çok Uluslu Şirketler ve Ekonomik Kalkınma, A.İ.T.İ.A. YAYINI, Ankara,1978

ÖZYILDIZ, R. Hakan, Doğrudan Yabancı Sermaye Yatırımlarında Karar Alma Prosedürü, Hazine Dergisi,2005

KARACA; Yüksel, Vergi Teşviklerine İlişkin Değerlendirmeler, Vergi Sorunları Dergisi, Ocak 2003

BAYRAKTAR; FULYA, Dünya' da ve Türkiye' de Doğrudan Yabancı Sermaye Yatırımları, Türkiye Kalkınma Bankası A.Ş. Genel Araştırmalar, Ankara, 2003

KARACA; Yüksel, Vergi Teşviklerine İlişkin Değerlendirmeler, Finans Dünyası, 2002

SARAÇOĞLU; Fatih, 5520 Sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu: Yabancı Sermaye ve Vergi Oranı, Vergici ve Muhasebeciyle Diyalog, Ağustos, 2006

TEKİN; Cem, Yatırım İndirimi İstisnasına Son Verilmesinin Kurumlar Vergisi Mükellefleri Açısından Vergi Yüküne Etkisi, Vergici ve Muhasebeciyle Diyalog, Temmuz, 2006

BAYRAK; Serbülent, Şirketleşmede Vergi Avantajı, Referans Gazetesi, 26.07.2006